

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПІВ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ: ПРАКТИКИ ФРАНЦІЇ ТА НІМЕЧЧИНИ

Сустретов А. С.

доктор філософії (PhD), доцент,
доцент кафедри теоретичних дисциплін
Донецького національного медичного університету
ORCID ID: 0000-0001-6313-7803

Згурська В. Л.

кандидатка політичних наук,
доцентка кафедри політичних наук та історії
Київського національного університету будівництва і архітектури
ORCID ID: 0000-0001-7490-1942

Таможська І. В.

докторка педагогічних наук, доцентка,
професорка кафедри інноваційної педагогіки,
освітніх трансформацій і лідерства
Навчально-наукового інституту «Академія вчительства»
Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна
ORCID ID: 0000-0003-0865-2380

У процесі дослідження проаналізовано дефініції поняття «академічна доброчесність» у сучасному європейському науково-педагогічному дискурсі, а також розкрито його зміст як базової ціннісної та нормативної основи функціонування системи вищої освіти. Здійснено аналіз підходів до реалізації принципів академічної доброчесності у європейському освітньому просторі на прикладі інституційних практик Франції та Німеччини, що репрезентують різні, але взаємодоповнювальні моделі забезпечення якості освіти та науки. Актуальність дослідження зумовлена зростанням ролі академічної доброчесності в умовах цифровізації освітнього середовища, інтенсифікації академічної мобільності, необхідності гармонізації національних освітніх систем із європейськими стандартами забезпечення якості. Особливого значення ця проблематика набуває у контексті поширення цифрових технологій і використання електронних ресурсів, що, з одного боку, розширюють доступ до наукової інформації, а з іншого – актуалізують ризики порушення етичних норм академічної діяльності.

Зазначено, що у Франції реалізація принципів академічної доброчесності базується на національній координації, мережевій взаємодії та впровадженні уніфікованих інституційних політик, тоді як у Німеччині ключову роль відіграють механізми саморегулювання академічної спільноти, кодекси належної наукової практики та омбудсменські інституції. Обґрунтовано значення освітніх і профілактичних заходів, спрямованих на формування культури академічного письма, розвиток академічної відповідальності та підвищення обізнаності здобувачів освіти й викладачів щодо стандартів доброчесності.

У результаті дослідження встановлено, що ефективна реалізація принципів академічної доброчесності в європейському освітньому просторі передбачає комплексний підхід, який поєднує нормативно-правове регулювання, інституційну відповідальність і системну педагогічну підтримку. Досвід Франції та Німеччини засвідчує доцільність переходу від суто контрольованих механізмів до формування сталої культури академічної доброчесності як необхідної умови забезпечення якості вищої освіти та наукових досліджень.

Ключові слова: академічна доброчесність, європейський освітній простір, вища освіта, забезпечення якості освіти, академічне письмо, інституційні практики.

Sustrietov A. S., Zghurska V. L., Tamozhska I. V. Implementation of the principles of academic integrity in the European educational space: practices in France and Germany

The study analyses definitions of the concept of “academic integrity” in contemporary European scientific and pedagogical discourse and reveals its meaning as the basic value and normative foundation for the functioning of the higher education system. An analysis of approaches to the implementation of the principles of academic integrity in the European educational space was carried out using the example of institutional practices in France and Germany, which represent different but complementary models of ensuring the quality of education and science. The relevance of the study is determined by the growing role of academic integrity in the context of the digitalisation of the educational environment, the intensification of academic mobility, and the need to harmonise national education systems with European quality assurance standards. This issue is particularly important in the context of the spread of digital technologies and the use of electronic resources, which, on the one hand, expand access to scientific information and, on the other hand, increase the risks of violating ethical standards in academic activity.

The article notes that in France, the implementation of the principles of academic integrity is based on national coordination, network interaction and the introduction of unified institutional policies, while in Germany, the key role is played by mechanisms of self-regulation of the academic community, codes of good scientific practice, and ombudsman institutions. The importance of educational and preventive measures aimed at forming a culture of academic writing, developing academic responsibility and raising awareness of integrity standards among students and teachers is substantiated.

The study found that the effective implementation of the principles of academic integrity in the European educational space requires a comprehensive approach that combines regulatory and legal regulation, institutional responsibility and systematic pedagogical support. The experience of France and Germany demonstrates the advisability of moving from purely control mechanisms to the formation of a sustainable culture of academic integrity as a necessary condition for ensuring the quality of higher education and scientific research.

Keywords: *academic integrity, European educational space, higher education, quality assurance in education, academic writing, institutional practices.*

Вступ. Академічна доброчесність у європейському освітньому просторі розглядається не як сукупність заборон і санкцій, а як системоутворювальна умова довіри до дипломів, результатів навчання і наукових публікацій. Заклади вищої освіти, агенції якості, грантодавці та професійні спільноти дедалі виразніше пов'язують академічну репутацію закладів із прозорістю процедур оцінювання, запобіганням плагіату, коректним використанням джерел, етикою досліджень, належним керівництвом і ефективними механізмами реагування на порушення. На цьому тлі Франція та Німеччина демонструють дві близькі за цінностями, але різні за інституційними рішеннями моделі: французьку – з акцентом на національних координуючих структурах і мережах відповідальних за наукову доброчесність та німецьку – із сильним саморегулюванням наукової спільноти через кодекси та інститут омбудсменів.

Проаналізуємо поняття «академічна доброчесність».

Частина 1 ст. 42 Закону України «Про освіту» визначає академічну доброчесність

як «сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень» [3].

Н. Батечко та А. Дурдас у дослідженні [1] обґрунтовують та підкреслюють, що академічну доброчесність доцільно трактувати як усвідомлену відданість цінностям академічної спільноти, яка виявляється у дотриманні принципів довіри, справедливості, чесності, відповідальності, поваги і готовності діяти відповідально навіть у складних етичних ситуаціях.

У межах європейського освітнього простору академічна доброчесність розглядається як ключова ціннісна і нормативна основа забезпечення якості вищої освіти й наукових досліджень, що особливо актуалізується в умовах інтенсивної цифровізації освітніх процесів. Саме тому сучасні українські наукові розвідки зосереджуються на осмисленні впливу цифрових технологій на дотри-

мання етичних стандартів академічної діяльності, розвиток культури академічного письма та впровадження узгоджених інституційних політик, що відповідають європейським рекомендаціям і практикам. Так, зокрема, автори дослідження [5] зазначають, що «...одним із ключових викликів, що постають перед сучасною академічною доброчесністю, є стрімка цифровізація освітнього середовища. З одного боку, прогрес інформаційних технологій об'єктивно сприяє розширенню доступу до різноманітних наукових ресурсів та значно оптимізує процеси обміну знаннями між учасниками освітнього і наукового простору». У монографії «Формування культури академічного письма як чинника забезпечення доброчесності в освітньому процесі закладів вищої освіти» [12] зазначено: «Поширення інформації про академічну доброчесність та впровадження інституційних політик, спрямованих на забезпечення дотримання академічної доброчесності всіма сторонами, слід розглядати як частину добре узгодженої навчальної програми, яка включає зміцнення академічної доброчесності в усіх класних заняттях та оцінювальних завданнях».

Методи та методики дослідження. Метою статті є здійснення порівняльного аналізу підходів до реалізації принципів академічної доброчесності у європейському освітньому просторі на прикладі практик Франції та Німеччини, а також виявлення ефективних інституційних механізмів, нормативних засад і педагогічних інструментів формування культури академічної доброчесності у закладах вищої освіти. Застосовано структурно-функціональний метод для аналізу системи забезпечення академічної доброчесності в університетах Франції та Німеччини, а також порівняльний аналіз із метою виявлення спільних і відмінних рис у національних моделях реалізації принципів академічної доброчесності. Метод контент-аналізу використано для опрацювання нормативно-правових документів, європейських рекомендацій, національних кодексів і хартиї академічної та наукової доброчесності, а також офіційних матеріалів університетів і акредитаційних агентств. Системний підхід дав змогу розглянути академічну доброчесність як цілісний

феномен, що поєднує ціннісні, нормативні, організаційні та педагогічні компоненти.

Результати. Євроінтеграційні процеси в освітньому просторі України зумовлюють посилення інноваційних тенденцій, спрямованих на приведення національної системи вищої освіти у відповідність до міжнародних стандартів забезпечення якості. Саме цим пояснюється об'єктивна потреба комплексного реформування всіх рівнів освіти, зокрема вищої, з урахуванням європейських освітніх цінностей і принципів. У цьому контексті академічна доброчесність розглядається передусім як сукупність морально-етичних засад, дотримання яких є обов'язковим для всіх учасників освітнього та наукового процесів, як у сфері навчання й викладання, так і під час здійснення науково-дослідної діяльності. Проблематика академічної доброчесності посідає базове й водночас актуальне місце в сучасному дискурсі вищої освіти, науки, особливо в період глибоких суспільних трансформацій і глобальних змін [4]. Її утвердження є необхідною умовою забезпечення довіри до результатів освітньої та наукової діяльності, підвищення академічної культури та інтеграції українських закладів вищої освіти до європейського освітнього й наукового простору.

У сучасній європейській дискусії термін «академічна доброчесність» охоплює як освітній вимір (навчання й оцінювання), так і дослідницький (наукова доброчесність, етика й належні практики). Для концептуальної ясності наведемо кілька авторитетних визначень, що часто використовуються в політиках університетів [8; 2; 11].

1. Європейська мережа з академічної доброчесності (ENAI) у глосарії визначає академічну доброчесність як дотримання етичних і професійних принципів, стандартів і практик та послідовної системи цінностей, що скеровує ухвалення рішень і дій у сфері освіти, досліджень і академічної роботи [8].

2. Міжнародний центр академічної доброчесності (ICAI) трактує її як «відданість» фундаментальним цінностям (чесність, довіра, справедливість, повага, відповідальність і сміливість діяти відповідно до цих цінностей навіть у складних умовах). Такий підхід

важливий тим, що переносить фокус із «виявлення порушень» на формування культури доброчесності.

Узагальнюючи, можна стверджувати: академічна доброчесність у європейському підході – це водночас ціннісна рамка, політика й процедури, а також педагогічні практики, які формують у здобувачів здатність навчатися й діяти чесно, а в інституцій – підтримувати довіру до результатів освіти та науки. Окрім ALLEA-кодексу для досліджень, у Європі діє ENAI як платформа обміну практиками й ресурсами; її діяльність також відзначається у європейських освітніх інструментаріях як джерело підтримки для закладів вищої освіти [8]. Ключовий тренд останніх років – перехід від реактивної моделі («спіймати й покарати») до превентивно-освітньої: політики доброчесності дедалі частіше включають навчання академічному письму, грамотному цитуванню, роботі з даними, етиці використання цифрових інструментів і генеративного штучного інтелекту.

Проаналізуємо особливості реалізації принципів академічної доброчесності в закладах освіти Франції [1; 6; 7]. Автори дослідження [1] зазначають, що до специфічних тенденцій, притаманних університетському сектору Франції та пов'язаних із реалізацією окремих концептуальних підходів, доцільно віднести такі: по-перше, спостерігається пріоритетне дотримання загальноєвропейських і національних стандартів та рекомендацій щодо забезпечення якості у сфері вищої освіти, що визначають рамкові вимоги до академічної діяльності закладів; по-друге, важливим напрямом є розроблення акредитаційними органами уніфікованих і стандартизованих процедур оцінювання політики закладів вищої освіти у сфері академічної доброчесності, що сприяє підвищенню прозорості та порівнюваності результатів інституційної діяльності; по-третє, значна увага приділяється впровадженню спеціалізованих освітніх і методичних програм, спрямованих на підвищення кваліфікації викладачів у галузі сучасного академічного письма, а також на посилення їхньої мотивації до системного використання відповідних методик у навчальній та науковій роботі. У Франції важливим кроком стало

ухвалення Національної хартії деонтології професій дослідження (*Charte nationale de déontologie des métiers de la recherche*). Її мета – окреслити критерії «суворої й доброчесної» наукової діяльності та забезпечити спільні орієнтири для партнерств і дослідницької співпраці. Хартія виступає «ціннісним ядром», на яке спираються локальні політики університетів і наукових установ, а також механізми підготовки відповідальних осіб із доброчесності.

Для створення національного імпульсу було засновано Французький офіс доброчесності в науці (OFIS), який функціонує як інструмент координації та поширення культури доброчесності, зокрема через роль «обсерваторії» впровадження зобов'язань хартії та розвиток ресурсів і мереж. Важливо, що OFIS позиціонується не як орган, який «розглядає індивідуальні справи», а радше як структура, що підсилює інституційну спроможність сектору через стандарти, рекомендації, навчання та комунікацію.

На рівні закладів вищої освіти у Франції поширеною практикою є ухвалення локальних «антиплагіатних хартій», що визначають правила для всієї університетської спільноти (здобувачів, викладачів, дослідників), окреслюють форми порушень і процедури реагування. Прикладом є університетські документи типу «*Charte anti-plagiat*», що формалізують очікування й механізми попередження недоброчесних практик [6]. Окремий інструмент – застосування програм перевірки текстів на запозичення. У французькому університетському середовищі згадується використання сервісів на кшталт *Compilatio* як частини процедур запобігання плагіату.

Узагальнюючи, зазначимо, що французька модель демонструє переваги «керованої узгодженості»: наявність національної хартії, координаційного офісу та мереж забезпечує єдину рамку тлумачення доброчесності й підтримує сталість політик. У кризових ситуаціях (публічні скандали, посилення тиску на науку, інформаційні війни) така архітектура допомагає швидше масштабувати навчальні і методичні рішення, уніфікувати підходи до комунікації й попередження ризиків для довіри до науки.

У практиці Німеччини важливими є само-регулювання, кодекси та омбудсменська інфраструктура. Ключовою опорою є Кодекс поведінки DFG «Guidelines for Safeguarding Good Research Practice» (ухвалений 03 липня 2019 р.), який задає вимоги до внутрішніх структур, процесів і дій дослідницьких установ, спрямованих на утвердження культури доброчесності в науці. Суттєва риса німецького підходу – зв'язок доброчесності з інституційною відповідальністю: організація має не лише карати за порушення, а й будувати умови, що зменшують їх імовірність (навчання, чіткі процедури, прозорі ролі, коректне керівництво дослідженнями, належне управління даними тощо) [11]. У документах Омбудсменського комітету підкреслюється, що кодекс DFG передбачає призначення загальнонаціонального омбудсменського органу, а також локальних омбудсменів у кожній установі як інструмент реалізації правил належної наукової практики. Це дає змогу поєднати доступність консультацій та «раннього втручання» і процедурну справедливість, адже багато кейсів можна вирішувати на ранніх етапах через роз'яснення, mediaцію або корекцію практик, не доводячи ситуацію до руйнівних конфліктів.

На рівні ЗВО Німеччини поширено чіткі інструктивні матеріали для здобувачів щодо запобігання плагіату як порушення правил належної академічної практики [10]. Прикладом є методичні настанови закладів освіти, де плагіат трактують як обман щодо «оригінальності» роботи і як порушення екзаменаційних правил. Також деякі заклади вищої освіти впроваджують обов'язкові кроки академічної культури (наприклад, ознайомлення з ресурсами та подання підтверджувальної форми), що зменшує ризик «випадкового» порушення через незнання правил. Так, на сайті Університету Goethe Universität, кафедра соціальних наук, зазначено: «Викладачі кафедри зобов'язані ретельно перевіряти подані завдання на наявність плагіату у разі підозри на плагіат. Якщо завдання буде визначено як плагіат, будуть ужиті певні процедури:

1. Викладачі надають письмове пояснення та докази плагіату. Подана робота оцінюється на 5.0 («не захищено»).

2. Екзаменаційна комісія документує кожен випадок плагіату як спробу шахрайства.

3. Екзаменаційна комісія оцінить, чи існує серйозний випадок. Якщо ні, роботу можна перескласти. Однак якщо існує серйозний випадок, здобувача можуть відсторонити від подальших іспитів.

4. Здобувачі мають право оскаржити або заперечити рішення, прийняті екзаменаційною комісією.

Екзаменаційна комісія діє на основі чинних правил навчання та іспитів і відповідно карає за академічні порушення. Ці санкції можуть мати далекосяжні наслідки для автора, такі як виключення з подальших іспитів або, якщо це буде виявлено пізніше, анулювання академічного ступеня» [9].

Варто зазначити, що німецька модель вирізняється високою роллю професійної етики наукової спільноти й інституційного саморегулювання. Кодекс DFG і омбудсменська інфраструктура створюють «довгу рамку» – від профілактики до справедливого розгляду конфліктів. Перевага такого підходу – стійкість і відтворюваність: університети й інститути мають зрозумілий орієнтир, як будувати політики і процедури, не перетворюючи доброчесність на суто бюрократичний контроль.

Узагальнюючи зазначене вище, можемо стверджувати, що досвід Франції та Німеччини доводить, що академічна доброчесність є «інфраструктурою довіри» – до оцінювання, кваліфікацій і наукових результатів. Її ефективна реалізація потребує не точкових кампаній і не лише технічних засобів перевірки текстів, а системи – від ціннісної рамки (ENAI/ICAI/європейські принципи доброчесності в дослідженнях) до практик навчання та справедливого врядування порушеннями.

Висновки. У процесі дослідження розкрито питання реалізації принципів академічної доброчесності у європейському освітньому просторі на основі аналізу інституційних і педагогічних практик Франції та Німеччини. Установлено, що ефективне забезпечення академічної доброчесності у цих країнах ґрунтується на поєднанні чітко врегульованого нормативного поля, розвинених інституційних механізмів і системної освітньої роботи зі студентами та викладачами. Проаналізовані

моделі демонструють різні, але взаємодоповнювальні підходи: французьку, зорієнтовану на національну координацію та мережеву підтримку, і німецьку, що базується на принципах саморегулювання академічної спільноти та омбудсменських механізмах. Узагальнюючи результати аналізу, доходимо висновку, що академічна доброчесність у європейському контексті виступає не лише сукупністю регла-

ментованих норм, а й ключовою ціннісною основою забезпечення якості вищої освіти та наукових досліджень. Отримані результати підтверджують доцільність використання досвіду Франції та Німеччини для подальшого вдосконалення національних систем забезпечення академічної доброчесності в умовах цифровізації та інтеграції до європейського освітнього простору.

Список використаних джерел

1. Батечко Н., Дурдас А. Академічна доброчесність у контексті європейської практики: досвід Франції. *Безперервна професійна освіта: теорія та практика*. 2019. № 3. С. 88–94. DOI: <https://doi.org/10.28925/1609-8595.2019.3.8894>
2. Миргород-Карпова В., Руденко Л., Шлапко Т. Академічна доброчесність в Україні та країнах Європейського Союзу: порівняльно-правовий аналіз. *Право*. 2022. № 3. С. 133–140. DOI: 10.32782/LAW.UA.2022.3.20. 2022
3. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII. Офіційний вебпортал парламенту України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (дата звернення: 08.02.2026).
4. Сорока Н. І. Плагіат як один із видів порушення авторських прав: європейський досвід. *Теорія і практика інтелектуальної власності*. 2017. № 4. С. 9–23.
5. Тамозьська І. В., Смирнова І. М., Перетяга Л. Є. Вплив цифрових технологій на формування академічної доброчесності майбутніх фахівців у закладах вищої освіти. *Вісник Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука. Серія «Педагогіка та психологія»*. 2025. Вип. 2. С. 161–167. DOI: <https://doi.org/10.32782/3041-2021/2025-2-24>
6. Bergaada M. Brève histoire de la lutte contre le plagiat dans le monde universitaire. *Questions de communication*. 2015. № 27(1). P. 171–188.
7. Boncourt T. La liberté académique comme catégorie de la pratique À propos de la constitution du rôle d'universitaire en problème public. *Zilsel*. 2024. № 14(1). P. 11–19.
8. European Network for Academic Integrity (ENAI). URL: <https://www.academicintegrity.eu/wp/> (дата звернення: 08.02.2026).
9. Goethe Universität. 03 Fachbereich Sozialwissenschaften. URL: <https://www.fb03.uni-frankfurt.de/101940130/Plagiate> (дата звернення: 07.02.2026).
10. Schlöyer B. Wissenschaftliches Plagiat – Regelungen und Praxis in Deutschland. *Germanistik in der Ukraine*. 2022. № 17. P. 70–82.
11. Verfahrenshinweise des Ombudsmann-Ausschusses für Integrität in der Forschung in Deutschland. 2025 URL: <https://ombudsgremium.de/4154/procedural-principles-of-the-research-ombudsman> (дата звернення: 08.02.2026).
12. Zlenko N. M., Tamozhska I. V. Formation of academic writing culture as a factor ensuring integrity in the educational process of higher education institutions. *Academic Culture of a Teacher-Researcher in the Scientific and Educational Space : Global, European, and National Contexts : Scientific monograph*. Riga, Latvia : «Baltija Publishing». 2025. 279–290. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-600-3-15>

References

1. Batechko, N., Durdas, A. (2019). Akademichna dobresnist u konteksti yevropeiskoi praktyky: dosvid Frantsii [academic integrity in the context of European practice: the experience of France]. *Bezperervna profesiina osvita: teoriia ta praktyka*. (3). S.88–94. <https://doi.org/10.28925/1609-8595.2019.3.8894> [in Ukrainian].
2. Myrhorod-Karpova, V., Rudenko, L., Shlapko, T. (2022). Akademichna dobrocheshnist v Ukraini ta krainakh Yevropeiskoho Soiuzu: porivnialno-pravovyi analiz [Academic integrity in Ukraine and European Union countries: a comparative legal analysis]. *Pravo*. № 3. S. 133–140. DOI:10.32782/LAW.UA.2022.3.20. 2022. [in Ukrainian].
3. Pro osvitu: Zakon Ukrainy vid 05.09.2017 № 2145-VIII. Ofitsiinyiveb-portal parlamentu Ukrainy [On Education: Law of Ukraine dated 05.09.2017. No. 2145-VIII. Official web portal of the Parliament of Ukraine]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (data zvernennia: 08.02.2026). [in Ukrainian].
4. Soroka, N. I. (2017). Plahiat yak odyv iz vydiv porushennia avtorskykh prav: yevropeiskyi dosvid [Plagiarism as a type of copyright infringement: European experience]. *Teoriia i praktyka intelektualnoi vlasnosti*. No 4. S. 9–23. [in Ukrainian].

5. Tamozhska, I. V., Smyrnova, I. M., Peretiaha, L. Ye. (2025). Vplyv tsyfrovyykh tekhnolohii na formuvannia akademichnoi dobrochesnosti maibutnikh fakhivtsiv u zakladakh vyshchoi osvity [The influence of digital technologies on the formation of academic integrity of future specialists in higher education institutions]. *Visnyk Mizhnarodnoho ekonomiko-humanitarnoho universytetu imeni akademika Stepana Demianchuka. Serii: Pedagogika ta psykholohiia*. Vyp. 2. S. 161–167. <https://doi.org/10.32782/3041-2021/2025-2-24> [in Ukrainian].
6. Bergaada, M. (2015). Brève histoire de la lutte contre le plagiat dans le monde universitaire [A brief history of the fight against plagiarism in academia]. *Questions de communication*. 27 (1). 171–188. [in French].
7. Boncourt, T. (2024). La liberté académique comme catégorie de la pratique À propos de la constitution du rôle d'universitaire en problème public [Academic freedom as a category of practice. On the constitution of the role of the academic as a public issue]. *Zilsel*. 14(1), pp. 11–19. [in French].
8. European Network for Academic Integrity (ENAI). Retrieved from: <https://www.academicintegrity.eu/wp/> (08.02.2026). [in English].
9. Goethe Universität. 03 Fachbereich Sozialwissenschaften [Goethe University. 03 Faculty of Social Sciences]. Retrieved from: <https://www.fb03.uni-frankfurt.de/101940130/Plagiate> (07.02.2026). [in German].
10. Schlöyer, B. (2022). Wissenschaftliches Plagiat – Regelungen und Praxis in Deutschland [Academic plagiarism – regulations and practice in Germany]. *Germanistik in der Ukraine*. 17. 70–82. [in German].
11. Verfahrenshinweise des Ombudsmann-Ausschusses für Integrität in der Forschung in Deutschland [Procedural guidelines of the Ombudsman Committee for Integrity in Research in Germany]. (2025). Retrieved from: <https://ombudsgremium.de/4154/procedural-principles-of-the-research-ombudsman> (08.02.2026). [in German].
12. Zlenko, N. M., Tamozhska, I. V.(2025). Formation of academic writing culture as a factor ensuring integrity in the educational process of higher education institutions [Formation of academic writing culture as a factor ensuring integrity in the educational process of higher education institutions]. *Academic Culture of a Teacher-Researcher in the Scientific and Educational Space : Global, European, and National Contexts : Scientific monograph*. Riga, Latvia : «Baltija Publishing». 279–290. <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-600-3-15> [in English].

Дата першого надходження статті до видання: 22.01.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 28.02.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 13.05.2026